

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2015/755**af 29. april 2015****om fælles ordninger for indførsel fra visse tredjelande****(omarbejdning)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 625/2009 ⁽³⁾ er blevet ændret væsentligt ⁽⁴⁾. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør forordningen af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) Den fælles handelspolitik bør bygge på ensartede principper.
- (3) Ensartede regler for import bør sikres ved, at der i videst muligt omfang og under hensyn til de særlige forhold i de pågældende tredjelandes økonomiske system fastsættes regler, der svarer til bestemmelserne i den fælles ordning for de øvrige tredjelande.
- (4) Fælles ordninger for indførsel finder også anvendelse på kul- og stålvarer, dog med forbehold af eventuelle foranstaltninger til gennemførelse af en aftale specifikt vedrørende disse varer.
- (5) Liberaliseringen af importen, dvs. afskaffelse af samtlige kvantitative restriktioner, bør derfor danne grundlaget for EU-bestemmelserne.
- (6) For så vidt angår visse varer bør Kommissionen undersøge importvilkårene og -udviklingen, de forskellige økonomiske og handelsmæssige forhold, samt hvilke forholdsregler der eventuelt bør træffes.
- (7) Det kan for disse varer vise sig nødvendigt at indføre EU-tilsyn med en del af denne import.
- (8) Det påhviler Kommissionen under hensyn til de bestående internationale forpligtelser at træffe afgørelse om de beskyttelsesforanstaltninger, der er nødvendige af hensyn til Unionens interesser.
- (9) Det kan vise sig, at det er mere hensigtsmæssigt at anvende tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger, der er begrænset til en eller flere af Unionens regioner, end foranstaltninger, der gælder i hele Unionen. Disse foranstaltninger bør dog kun tillades rent undtagelsesvist, og kun hvis der ikke foreligger alternative løsninger. Det skal sikres, at disse foranstaltninger bliver midlertidige og griber mindst muligt ind i det indre marked.
- (10) Ved gennemførelsen af EU-tilsyn bør de pågældende varer kun kunne overgå til fri omsætning mod forelæggelse af et tilsynsdokument, der opfylder ensartede kriterier. Dette dokument bør på simpel begæring fra importørens side inden for en vis frist udstedes af medlemsstaternes myndigheder, uden at dette dog giver importøren nogen ret til indførsel. Det bør således kun anvendes, indtil der foretages ændring i importordningen.

⁽¹⁾ Udtalelse af 10.12.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 11.3.2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.4.2015.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 625/2009 af 7. juli 2009 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande (EUT L 185 af 17.7.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Se bilag III.

- (11) Af hensyn til god administrativ praksis og til gavn for EU-virksomhederne bør tilsynsdokumentets indhold og udformning så vidt muligt afstemmes efter de formularer til importlicenser, der er omhandlet i Kommissionens forordning (EF) nr. 738/94 ⁽¹⁾, Kommissionens forordning (EF) nr. 3168/94 ⁽²⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 3169/94 ⁽³⁾, med angivelse af tilsynsdokumentets tekniske kendetegn.
- (12) Det er i Unionens interesse, at medlemsstaterne og Kommissionen i videst muligt omfang udveksler resultaterne af EU-tilsynet.
- (13) Det er nødvendigt at fastsætte præcise kriterier for vurderingen af eventuel skade og at indføre en undersøgelse, uden at dette dog udelukker, at Kommissionen i hastende tilfælde selv kan træffe de fornødne foranstaltninger.
- (14) Der bør med henblik herpå fastsættes detaljerede bestemmelser om iværksættelse af undersøgelser, om den nødvendige kontrol og efterprøvning, om høring af de berørte parter, om behandling af de modtagne oplysninger og om kriterierne for vurdering af skaden.
- (15) Denne forordnings bestemmelser vedrørende undersøgelser berører hverken EU-reglerne eller de nationale regler om tavshedspligt.
- (16) Det er ligeledes nødvendigt at fastsætte frister for, hvornår der kan iværksættes undersøgelser, og hvornår der eventuelt kan træffes foranstaltninger, så det sikres, at afgørelser herom træffes hurtigt med henblik på at øge retssikkerheden for de berørte økonomiske beslutningstagere.
- (17) Af hensyn til ensartede regler for indførsel bør de formaliteter, som importørerne skal opfylde, være enkle og identiske, uanset hvor varerne fortoldes. Det er derfor hensigtsmæssigt, at eventuelle formaliteter opfyldes ved hjælp af formularer, som er i overensstemmelse med den model, der findes i bilaget til denne forordning.
- (18) De tilsynsdokumenter, der udstedes inden for rammerne af Unionens tilsynsforanstaltninger, bør have gyldighed i hele Unionen, uanset i hvilken medlemsstat de udstedes.
- (19) De tekstilvarer, der henhører under Rådets forordning (EØF) nr. 517/94 ⁽⁴⁾, er både på EU-plan og på internationalt plan underlagt en særskilt behandling. De bør derfor udelukkes fuldstændigt fra denne forordnings anvendelsesområde.
- (20) Beføjelsen til at ændre listen over tredjelande i bilag I til forordning (EF) nr. 625/2009 var omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 427/2003 ⁽⁵⁾. Da bestemmelserne i afsnit I i forordning (EF) nr. 427/2003 om varespecifik overgangsbeskyttelsesordning udløb den 11. december 2013 og bestemmelserne i samme forordnings afsnit II nu er bortfaldet, er det af sammenhængs-, klarheds- og rationaliseringshensyn nødvendigt at indsætte samme forordnings artikel 14a og 14b i nærværende forordning. Forordning (EF) nr. 427/2003 bør derfor ophæves.
- (21) Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) med henblik på ændring af bilag I til denne forordning for at fjerne lande fra listen over tredjelande indeholdt i dette bilag, når de bliver medlemmer af World Trade Organisation (WTO).

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 738/94 af 30. marts 1994 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 520/94 om fastlæggelse af en fællesskabsprocedure for forvaltning af kvantitative kontingenter (EFT L 87 af 31.3.1994, s. 47).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 3168/94 af 21. december 1994 om fastsættelse af anvendelsesområdet for Rådets forordning (EF) nr. 517/94 om den fælles ordning for indførsel af tekstilvarer fra en række tredjelande, som ikke er omfattet af bilaterale aftaler, protokoller eller andre arrangementer eller af andre specifikke fællesskabsregler for indførsel, om en EF-importlicens og ændring af visse bestemmelser i forordningen (EFT L 335 af 23.12.1994, s. 23).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 3169/94 af 21. december 1994 om ændring af bilag III til Rådets forordning (EØF) nr. 3030/93 om den fælles ordning for indførsel af visse tekstilvarer med oprindelse i tredjelande og om indførelse af en EF-importlicens for så vidt angår forordningens anvendelsesområde (EFT L 335 af 23.12.1994, s. 33).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 517/94 af 7. marts 1994 om den fælles ordning for indførsel af tekstilvarer fra en række tredjelande, som ikke er omfattet af bilaterale aftaler, protokoller eller andre arrangementer eller af andre specifikke fællesskabsregler for indførsel (EFT L 67 af 10.3.1994, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 427/2003 af 3. marts 2003 om en varespecifik overgangsbeskyttelsesordning for indførsel med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ændring af forordning (EF) nr. 519/94 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande (EUT L 65 af 8.3.2003, s. 1).

- (22) Gennemførelsen af denne forordning kræver ensartede betingelser for vedtagelse af midlertidige og endelige beskyttelsesforanstaltninger og for indførelse af forudgående tilsynsforanstaltninger. Disse foranstaltninger bør vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (23) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger i betragtning af sådanne foranstaltningers virkninger og den heraf følgende logik i forhold til vedtagelsen af de endelige beskyttelsesforanstaltninger. Hvis en forsinkelse i indførelsen af foranstaltninger ville forårsage skader, der kan være svære at udbedre, er det nødvendigt, at Kommissionen kan vedtage midlertidige foranstaltninger, der finder anvendelse straks.
- (24) Da forordning (EF) nr. 625/2009 blev ændret, blev artikel 18, stk. 2, andet afsnit, ved en fejl slettet. Denne bestemmelse bør genindsættes.
- (25) Da Armenien, Rusland, Tadsjikistan og Vietnam er blevet medlemmer af WTO, bør disse tredjelande slettes fra bilag I til forordning (EF) nr. 625/2009 ved en delegeret retsakt fra Kommissionen. Af klarheds- og rationaliseringshensyn er disse lande ikke opført på listen over tredjelande, som nu er opført i bilag I til nærværende forordning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE PRINCIPPER

Artikel 1

1. Denne forordning gælder for indførsel af varer, som har oprindelse i de i bilag I omhandlede lande, med undtagelse af tekstilvarer omfattet af forordning (EF) nr. 517/94.
2. Indførsel i Unionen af de i stk. 1 omhandlede varer er fri og således ikke undergivet kvantitative restriktioner, med forbehold af de beskyttelsesforanstaltninger, der kan træffes i henhold til kapitel V.

KAPITEL II

EU- PROCEDURE FOR UNDERRETNING OG KONSULTATION

Artikel 2

Såfremt udviklingen i indførslerne gør det nødvendigt at anvende tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger, underretter medlemsstaterne Kommissionen herom. Denne underretning skal omfatte tilgængelige beviser, der fastlægges på grundlag af de kriterier, der er defineret i artikel 6. Kommissionen sender straks alle medlemsstaterne disse oplysninger.

KAPITEL III

EU- PROCEDURE FOR UNDERSØGELSE

Artikel 3

1. Bliver det klart for Kommissionen, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettige indledningen af en undersøgelse, indleder Kommissionen senest en måned efter datoen for modtagelsen af en underretning fra en medlemsstat en undersøgelse og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*. Denne meddelelse skal indeholde:

- a) et sammendrag af de modtagne oplysninger og et krav om, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen
- b) en frist for de berørte parter til skriftligt at give deres mening til kende og forelægge oplysninger, hvis der skal tages hensyn hertil under undersøgelsen
- c) en frist, inden for hvilken de berørte parter kan anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen i overensstemmelse med stk. 4.

Kommissionen indleder undersøgelsen i samarbejde med medlemsstaterne.

Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne vedrørende dens analyse af oplysningerne normalt inden 21 dage fra datoen, hvor oplysningerne tilsendes Kommissionen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

2. Kommissionen indhenter alle nødvendige oplysninger, og såfremt den skønner det hensigtsmæssigt, bestræber den sig på at kontrollere disse oplysninger hos importører, handlende, repræsentanter, producenter samt erhvervssammenlutninger og -organisationer.

Kommissionen bistås i denne opgave af personale fra den medlemsstat, på hvis område kontrollerne finder sted, såfremt den pågældende medlemsstat har fremsat ønske derom.

De berørte parter, som har givet sig tilkende i overensstemmelse med stk. 1, første afsnit, har ligesom repræsentanter for eksportlandet adgang til alle de oplysninger, der er stillet til rådighed for Kommissionen som led i undersøgelsen, bortset fra interne dokumenter, der er udarbejdet af Unionens eller medlemsstaternes myndigheder, for så vidt disse oplysninger har betydning for beskyttelsen af de pågældendes interesser, de ikke er fortrolige efter betydningen i artikel 5, og Kommissionen anvender dem i undersøgelsen. Med henblik herpå indgiver parterne en skriftlig anmodning til Kommissionen med oplysning om, hvilket materiale de ønsker.

3. Medlemsstaterne giver Kommissionen, på dennes anmodning og ifølge bestemmelser, som denne fastsætter, alle de oplysninger, som de råder over, vedrørende udviklingen på markedet for den vare, der er omfattet af undersøgelsen.

4. Kommissionen kan høre de berørte parter. Disse parter skal høres, hvis de skriftligt har anmodet herom inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og hvis de godtgør, at de faktisk vil kunne blive berørt af resultatet af undersøgelserne, samt at der er særlige årsager til at høre dem mundtligt.

5. Såfremt oplysningerne ikke gives inden for de frister, der er fastsat i denne forordning eller af Kommissionen i henhold til denne forordning, eller undersøgelsen hindres i væsentlig grad, kan der drages konklusioner på grundlag af de disponible oplysninger. Hvis Kommissionen finder, at en involveret part eller en tredjepart har indgivet falske eller vildledende oplysninger, ser den bort fra dem og kan bruge tilgængelige oplysninger.

6. Såfremt Kommissionen finder, at der ikke foreligger tilstrækkelige beviser til at berettiggende indledningen af en undersøgelse, underretter den medlemsstaterne om sin afgørelse inden en måned efter datoen for modtagelse af medlemsstaternes oplysninger.

Artikel 4

1. Når undersøgelsen er afsluttet, forelægger Kommissionen en rapport om resultaterne heraf for det i artikel 22, stk. 1, omhandlede udvalg (»udvalget«).

2. Finder Kommissionen senest ni måneder efter indledningen af undersøgelsen, at EU-tilsyn eller -beskyttelse ikke er nødvendigt, afsluttes undersøgelsen inden for en måned. Kommissionen afslutter undersøgelsen efter rådgivningsproceduren i artikel 22, stk. 2. En beslutning om at afslutte undersøgelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med de væsentligste konklusioner om undersøgelsen og en kortfattet begrundelse for beslutningen.

3. Finder Kommissionen det nødvendigt at træffe foranstaltninger med henblik på EU-tilsyn eller -beskyttelse, træffer den de i kapitel IV og V omhandlede afgørelser senest ni måneder, efter at undersøgelsen er blevet iværksat. Denne frist kan undtagelsesvis forlænges med højst to måneder. I så fald offentliggør Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* om, hvor meget fristen er forlænget og en kortfattet begrundelse herfor.

4. Bestemmelserne i dette kapitel er ikke til hinder for, at der til enhver tid kan træffes tilsynsforanstaltninger i henhold til artikel 7 til 12 eller, såfremt en kritisk situation, i hvilken enhver forsinkelse ville forvolde en vanskeligt genoprettelig skade, kræver øjeblikkelig indgriben, beskyttelsesforanstaltninger i henhold til artikel 13, 14 og 15.

Kommissionen træffer øjeblikkelig sådanne undersøgelsesforanstaltninger, som den fortsat finder nødvendige. Resultaterne af undersøgelsen danner grundlag for en eventuel revision af de truffene foranstaltninger.

Artikel 5

1. De oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.

2. Kommissionen og medlemsstaterne, herunder personer i deres tjeneste, må ikke videregive oplysninger, som de har modtaget i henhold til denne forordning, og som ifølge deres natur er fortrolige eller er meddelt fortroligt, medmindre den part, der har givet oplysningerne, udtrykkeligt har givet tilladelse dertil.

3. Enhver anmodning om fortrolig behandling skal angive årsagerne til, at oplysningerne bør behandles fortroligt.

Viser det sig imidlertid, at en anmodning om fortrolig behandling er ubegrundet, og vil den, der har givet oplysningerne, ikke offentliggøre dem eller give tilladelse til, at de videregives generelt eller i form af et sammendrag, kan der ses bort fra de pågældende oplysninger.

4. Under alle omstændigheder betragtes oplysninger som fortrolige, såfremt videregivelsen af dem vil kunne have betydelige negative følger for den, der har afgivet oplysningerne, eller som er ophavsmand til dem.

5. Stk. 1 til 4 er ikke til hinder for, at Unionens myndigheder tager hensyn til generelle oplysninger og navnlig begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i henhold til denne forordning. Disse myndigheder tager imidlertid hensyn til de berørte parter berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

Artikel 6

1. Undersøgelsen af udviklingen i indførslerne og vilkårene herfor samt af den deraf følgende alvorlige skade eller fare for alvorlig skade for EU-producenterne omfatter bl.a. følgende faktorer:

- a) omfanget af indførslen, navnlig hvis denne er steget betydeligt enten i absolutte tal eller i forhold til produktionen eller forbruget i Unionen
- b) importpriserne, navnlig hvis der tilbydes en betydelig lavere pris i forhold til prisen for en tilsvarende vare i Unionen
- c) følgevirkningerne heraf for EU-producenterne af tilsvarende eller direkte konkurrerende varer vurderet på baggrund af tendenserne i visse økonomiske faktorer såsom:
 - produktion
 - kapacitetsudnyttelse
 - lagre
 - salg
 - markedssandel
 - priser (dvs. udøvelse af pristryk eller hindring af prisstigninger, som ellers ville have fundet sted)
 - fortjeneste
 - forrentning af investeret kapital
 - likviditet
 - beskæftigelse.

2. I forbindelse med undersøgelsen tager Kommissionen hensyn til det særlige økonomiske system i de lande, der er nævnt i bilag I.

3. Hvis der hævdes at være fare for alvorlig skade, skal Kommissionen endvidere undersøge, om det er sandsynligt, at en bestemt situation udvikler sig til en faktisk skade. Der kan i den forbindelse tages hensyn til faktorer som:

- a) stigningstakten i udførslen til Unionen
- b) oprindelses- eller eksportlandets allerede bestående eksportkapacitet eller en sådan kapacitet, der vil kunne udnyttes inden for en overskuelig fremtid, samt sandsynligheden for, at den deraf følgende udførsel vil gå til Unionen.

KAPITEL IV

TILSYNSFORANSTALTNINGER

Artikel 7

1. Såfremt det af hensyn til Unionens interesser er nødvendigt, kan Kommissionen på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ træffe afgørelse om:

- a) at underkaste visse indførsler et efterfølgende EU-tilsyn efter den fremgangsmåde, Kommissionen fastsætter
- b) at underkaste visse indførsler et forudgående EU-tilsyn efter artikel 8 med henblik på at kontrollere udviklingen.

2. Afgørelser vedtaget i henhold til stk. 1 træffes af Kommissionen efter rådgivningsproceduren i artikel 22, stk. 2.
3. Tilsynsforanstaltningernes gyldighedsperiode er begrænset. Medmindre andet fastsættes, udløber den ved slutningen af andet halvår efter det halvår, i løbet af hvilket foranstaltningerne blev truffet.

Artikel 8

1. Varer, der er underlagt forudgående EU- tilsyn, må kun bringes i fri omsætning mod forelæggelse af et tilsynsdokument. Dette dokument udstedes omkostningsfrit af den af medlemsstaterne udpegede kompetente myndighed for alle ønskede mængder inden for en frist på højst fem arbejdsdage, efter at den kompetente nationale myndighed har modtaget en ansøgning fra en EU-importør, uanset hvor i Unionen denne er etableret. Denne ansøgning anses for modtaget af den kompetente nationale myndighed senest tre arbejdsdage efter indgivelsen, medmindre andet bevises.

2. Tilsynsdokumentet udfærdiges på en formular, der svarer til modellen i bilag II.

Medmindre andet fastsættes i afgørelsen om indførelse af tilsyn, skal importørens ansøgning om tilsynsdokument kun indeholde følgende oplysninger:

- a) ansøgerens navn og fuldstændige adresse (herunder telefon- og telefaxnummer og eventuelt identifikationsnummer hos de kompetente nationale myndigheder) og ansøgerens momsregistreringsnummer, hvis vedkommende er momspligtig
- b) i givet fald klarerens eller ansøgerens eventuelle repræsentants navn og fuldstændige adresse (herunder telefon- og telefaxnummer)
- c) varebeskrivelse med angivelse af:
 - varernes handelsbetegnelse
 - deres kode i den kombinerede nomenklatur
 - deres oprindelsesland og afsendelsesland
- d) de angivne mængder, udtrykt i kg og efter omstændighederne i enhver anden relevant supplerende enhed (par, stk. osv.)
- e) varernes cif-værdi i euro ved Unionens grænse
- f) følgende erklæring, dateret og underskrevet af ansøgeren, idet ansøgerens navn også skal være anført med store bogstaver (versalskrift):

»Undertegnede bekræfter herved, at de i denne ansøgning afgivne oplysninger er rigtige og afgivet i god tro, og at jeg er etableret i Unionen.«

3. Tilsynsdokumentet er gyldigt i hele Unionen, uanset i hvilken medlemsstat det er udstedt.

4. En konstatering af, at enhedsprisen ved den pågældende forretning overstiger den i tilsynsdokumentet angivne pris med mindre end 5 %, eller at den samlede værdi eller mængde af de til indførsel frembudte varer overstiger den i tilsynsdokumentet angivne værdi eller mængde med mindre end 5 %, er ikke til hinder for, at en vare overgår til fri omsætning. Kommissionen kan efter at have gjort sig bekendt med de i udvalget fremkomne synspunkter og under hensyn til varernes beskaffenhed og de øvrige nærmere enkeltheder i forbindelse med de pågældende forretninger fastsætte en anden procentsats, som dog normalt ikke må overstige 10 %.

5. Tilsynsdokumenter må kun anvendes, så længe importliberaliseringsordningen er i kraft for de pågældende forretninger. De må under ingen omstændigheder anvendes efter udløbet af den periode, der er fastlagt samtidig med indførelsen af tilsynet, efter samme procedure og under hensyn til varernes beskaffenhed og de øvrige nærmere enkeltheder i forbindelse med disse forretninger.

6. Såfremt den i henhold til artikel 7 trufne afgørelse indeholder bestemmelse herom, skal oprindelsesstatus for varer under EU-tilsyn dokumenteres med et oprindescertifikat. Dette stykke berører ikke andre bestemmelser vedrørende forelæggelse af et sådant certifikat.

7. Såfremt en vare, der er underlagt forudgående EU-tilsyn, er genstand for en regional beskyttelsesforanstaltning i en medlemsstat, kan den importtilladelse, der gives af denne medlemsstat, træde i stedet for tilsynsdokumentet.

8. Både formularerne til tilsynsdokumenterne og uddrag deraf udfærdiges i to eksemplarer, hvoraf det ene, som benævnes »original til modtageren« og har nummer 1, udleveres til ansøgeren, og det andet, som benævnes »eksemplar til den kompetente myndighed« og har nummer 2, opbevares af den myndighed, som har udstedt dokumentet. Til administrativt brug kan den kompetente myndighed tilføje yderligere eksemplarer til formular nr. 2.

9. Formularerne trykkes på hvidt, træfrit og skrivefast papir, med en vægt på mellem 55 og 65 gram pr. m². Formatet er 210 mm × 297 mm. Linjeafstanden er 4,24 mm (en sjettedel tomme). Opstillingen af formularen overholdes nøje. Eksemplar nr. 1, som er det egentlige tilsynsdokument, er desuden på begge sider forsynet med et guillocetryk i gult, som vil afsløre enhver mekanisk eller kemisk forfalskning.

10. Medlemsstaterne varetager trykningen af formularerne. Disse kan også trykkes af trykkerier, som er godkendt af den medlemsstat, hvori de befinder sig. I sidstnævnte tilfælde henvises der til godkendelsen på hver formular. Hver formular forsynes med trykkeriets navn og adresse eller med et symbol, der gør det muligt at identificere det.

Artikel 9

Såfremt det af hensyn til Unionens interesser er nødvendigt, kan Kommissionen på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ, hvis der er risiko for, at den i artikel 13, stk. 1, omhandlede situation opstår:

- begrænse anvendelsesperioden for det tilsynsdokument, der eventuelt kræves
- lade udstedelsen af dette dokument være underlagt visse betingelser og undtagelsesvis kravet om indførelse af en tilbagekaldesklausul.

Artikel 10

Er indførsel af en vare ikke underlagt forudgående EU-tilsyn, kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter efter rådgivningsproceduren i artikel 22, stk. 2, og efter artikel 15 indføre et tilsyn, der er begrænset til indførsel til en eller flere af Unionens regioner.

Artikel 11

1. Varer, der er underlagt regionalt tilsyn, må kun bringes i fri omsætning i den pågældende region mod forelæggelse af et tilsynsdokument. Dette dokument udstedes omkostningsfrit af den kompetente myndighed, som de(n) pågældende medlemsstat(er) har udpeget, for alle ønskede mængder inden for en frist på højst fem arbejdsdage, efter at den kompetente nationale myndighed har modtaget en ansøgning fra en EU-importør, uanset hvor i Unionen denne er etableret. Denne ansøgning anses for modtaget af den kompetente nationale myndighed senest tre arbejdsdage efter indgivelsen, medmindre andet bevises. Tilsynsdokumenterne må kun anvendes, så længe importliberaliseringsordningen er i kraft for de pågældende forretninger.

2. Artikel 8, stk. 2, finder anvendelse.

Artikel 12

1. Såfremt der er indført EU-tilsyn eller regionalt tilsyn underretter medlemsstaterne inden for de første ti dage af hver måned Kommissionen om følgende:

- a) ved forudgående tilsyn: de mængder og de på grundlag af cif-priserne beregnede beløb, for hvilke der i den foregående periode er udstedt tilsynsdokumenter
- b) i alle tilfælde: de indførsler, som har fundet sted i perioden forud for den i litra a) nævnte periode.

Oplysningerne fra medlemsstaterne opdeles på varer og lande.

Der kan træffes andre bestemmelser samtidig med indførelsen af tilsyn og efter samme procedure.

2. Hvis varernes beskaffenhed eller særlige omstændigheder gør det nødvendigt, kan Kommissionen på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ ændre hyppigheden for afgivelse af oplysninger.

3. Kommissionen underretter medlemsstaterne herom.

KAPITEL V

BESKYTTELSESFORANSTALTNINGER*Artikel 13*

1. Såfremt en vare indføres i Unionen i så stærkt øgede mængder eller på sådanne betingelser eller vilkår, at det forvolder eller truer med at forvolde alvorlig skade for EU-producenter af tilsvarende eller direkte konkurrerende varer, kan Kommissionen, for at beskytte Unionens interesser, på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ ændre importbestemmelserne for den pågældende vare således, at den kun kan overgå til fri omsætning mod forlæggelse af en importtilladelse, der udstedes efter retningslinjer og inden for rammer, som Kommissionen fastlægger.

2. Medlemsstaterne underrettes øjeblikkelig om de trufne foranstaltninger, som straks finder anvendelse.

3. De i denne artikel nævnte foranstaltninger finder anvendelse på alle varer, der overgår til fri omsætning efter foranstaltningernes ikrafttræden. De kan efter artikel 15 begrænses til en eller flere af Unionens regioner.

Disse foranstaltninger er dog ikke til hinder for, at varer, der er undervejs til Unionen, overgår til fri omsætning, hvis det ikke er muligt at ændre deres bestemmelsessted, og at varer, som i henhold til artikel 8 og 11 kun må overgå til fri omsætning mod forelæggelse af et tilsynsdokument, faktisk ledsages af et sådant dokument.

4. Såfremt Kommissionens indgriben sker på anmodning af en medlemsstat, skal Kommissionen efter undersøgelsesproceduren i artikel 22, stk. 3, eller i hastende tilfælde artikel 22, stk. 4, tage stilling senest fem arbejdsdage efter datoen for modtagelse af anmodningen.

Artikel 14

1. Kommissionen kan navnlig i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, træffe passende beskyttelsesforanstaltninger efter undersøgelsesproceduren i artikel 22, stk. 3.

2. Artikel 13, stk. 3, finder anvendelse.

Artikel 15

Hvis det især på grundlag af de i artikel 6 i denne forordning omhandlede faktorer konstateres, at betingelserne for at træffe de i kapitel IV og artikel 13 fastsatte foranstaltninger er til stede i en eller flere regioner i Unionen, kan Kommissionen efter at have undersøgt alternative løsninger undtagelsesvis tillade tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger, der er begrænset til denne region eller disse regioner, hvis den finder, at foranstaltninger på dette niveau er mere velegnede end foranstaltninger, der gælder i hele Unionen.

Disse foranstaltninger skal være midlertidige og forstyrre det indre marked mindst muligt.

Disse foranstaltninger træffes efter bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 og 13.

Artikel 16

1. I det tidsrum, i hvilket der anvendes tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger i overensstemmelse med kapitel IV og V, kan Kommissionen enten på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ:

- a) undersøge virkningerne af den pågældende foranstaltning
- b) kontrollere, om det fortsat er nødvendigt at opretholde foranstaltningen.

Hvis Kommissionen finder, at det fortsat er nødvendigt at opretholde foranstaltningen, underretter den medlemsstaterne herom.

2. Skønner Kommissionen, at eventuelle tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger, jf. kapitel IV og V, bør tilbagekaldes eller ændres, træffer den afgørelse om ændring eller tilbagetrækning af foranstaltningerne efter undersøgelsesproceduren i artikel 22, stk. 3.

Vedrører denne afgørelse regionale tilsynsforanstaltninger, anvendes den fra den sjette dag efter datoen for dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 17

1. Denne forordning er ikke til hinder for opfyldelsen af forpligtelser, som følger af særlige regler, der er fastsat i aftaler indgået mellem Unionen og tredjelande.
2. Med forbehold af andre EU-bestemmelser er denne forordning ikke til hinder for, at medlemsstaterne vedtager eller anvender:
 - a) forbud, kvantitative restriktioner eller tilsynsforanstaltninger, der er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, bevarelse af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret
 - b) særlige valutabestemmelser
 - c) regler indført i medfør af internationale aftaler i overensstemmelse med TEUF.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om foranstaltninger eller formaliteter, der skal indføres eller ændres i henhold til første afsnit.

I yderst hastende tilfælde underrettes Kommissionen om de pågældende nationale foranstaltninger eller formaliteter straks efter deres vedtagelse.

Artikel 18

Kommissionen indarbejder oplysninger om gennemførelsen af denne forordning i sin årlige rapport om anvendelse og gennemførelse af handelsbeskyttelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentet og Rådet i medfør af artikel 22a i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 ⁽¹⁾.

Artikel 19

1. Denne forordning er ikke til hinder for anvendelse af de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, EU-bestemmelser eller deraf afledte nationale administrative bestemmelser eller de særlige ordninger, der er vedtaget i henhold til artikel 352 i TEUF for varer fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter. Den finder anvendelse i tilslutning hertil.
2. Artikel 7-12 og artikel 16 finder ikke anvendelse på varer, som er omfattet af de i nærværende artikels stk. 1 nævnte ordninger, og for hvilke EU-ordningen vedrørende samhandelen med tredjelande kræver forelæggelse af en importlicens eller et andet importdokument.

Artikel 13, 15 og 16 finder ikke anvendelse på varer, for hvilke der i EU-ordningen vedrørende samhandelen med tredjelande er fastsat bestemmelser om anvendelse af kvantitative importrestriktioner.

Artikel 20

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21 vedrørende ændringer af bilag I for at fjerne lande fra listen over tredjelande indeholdt i dette bilag, når de bliver medlemmer af WTO.

Artikel 21

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 20, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 20. februar 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51).

3. Den i artikel 20 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 20 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 22

1. Kommissionen bistås af det udvalg for beskyttelsesforanstaltninger, der er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/478 ⁽¹⁾. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011, sammenholdt med dennes artikel 5.

Artikel 23

Forordning (EF) nr. 427/2003 og (EF) nr. 625/2009 ophæves.

Henvisninger til de ophævede forordninger gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV.

Artikel 24

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 29. april 2015.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA
Formand

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/478 af 11. marts 2015 om fælles ordninger for indførsel (EUT L 83 af 27.3.2015, s. 16).

*BILAG I***Liste over tredjelande**

Aserbajdsjan
Hviderusland
Kasakhstan
Nordkorea
Turkmenistan
Usbekistan

BILAG II

DEN EUROPÆISKE UNION		TILSYNSDOKUMENT	
1	1. Modtager (navn, fuldstændig adresse, land, momsnummer)	2. Udstedelsesnummer	
		3. Sted og dato for indførsel	
		4. Kompetent udstedende myndighed (navn, adresse og telefonnummer)	
	5. Klarerer/repræsentant (hvis relevant) (navn, fuldstændig adresse)	6. Oprindelsesland (og geonomenklaturnummer)	
		7. Afsendelsesland (og geonomenklaturnummer)	
8. Sidste gyldighedsdato			
1	9. Varebeskrivelse		10. Varekode (KN) og kategori
			11. Mængde udtrykt i kg (netto-vægt) eller i supplerende enheder
			12. Cif-værdien i euro ved Unionens grænse
13. Supplerende bemærkninger			
14. Den kompetente myndigheds påtegning			
Dato:			
Underskrift: (Stempel)			

15. **AVSKRIVNINGER**

Den disponible mængde anføres i rubrik 1 i kolonne 17 og den afskrevne mængde i rubrik 2

16. **Nettomængde** (netto masse eller anden måleenhed med angivelse af enhed)19. **Tolddokument** (art og nr.) **eller »Partiallicensnr.«** og **afskrivningsdato**20. **Den afskrivende myndigheds navn, medlemsstat, stempel og underskrift**17. **I tal**18. **Den afskrevne mængde i bogstaver**

1.

2.

1.

2.

1.

2.

1.

2.

1.

2.

1.

2.

1.

2.

Eventuel forlængelsesblad fastgøres her.

DEN EUROPÆISKE UNION		TILSYNSDOKUMENT	
2	1. Modtager (navn, fuldstændig adresse, land, momsnummer)	2. Udstedelsesnummer	
		3. Sted og dato for indførsel	
		4. Kompetent udstedende myndighed (navn, adresse og telefonnummer)	
	5. Klarerer/repræsentant (hvis relevant) (navn, fuldstændig adresse)	6. Oprindelsesland (og geonomenklaturnummer)	
		7. Afsendelsesland (og geonomenklaturnummer)	
		8. Sidste gyldighedsdato	
2	9. Varebeskrivelse	10. Varekode (KN) og kategori	
		11. Mængde udtrykt i kg (net-tovægt) eller i supplerende enheder	
		12. Cif-værdien i euro ved Unionens grænse	
13. Supplerende bemærkninger			
14. Den kompetente myndigheds påtegning			
Dato:			
Underskrift: (Stempel)			

15. **AVSKRIVNINGER**

Den disponible mængde anføres i rubrik 1 i kolonne 17 og den afskrevne mængde i rubrik 2

16. **Nettomængde** (netto masse eller anden måleenhed med angivelse af enhed)19. **Tolddokument** (art og nr.) **eller »Partial-licensnr.«** og afskrivningsdato20. **Den afskrivende myndigheds navn, medlemsstat, stempel og underskrift**17. **I tal**18. **Den afskrevne mængde i bogstaver**

1.

2.

1.

2.

1.

2.

1.

2.

1.

2.

1.

2.

1.

2.

Eventuel forlængelsesblad fastgøres her.

BILAG III

Ophævet forordning med oversigt over efterfølgende ændringer

Rådets forordning (EF) nr. 625/2009
(EUT L 185 af 17.7.2009, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 37/2014
(EUT L 18 af 21.1.2014, s. 1)

Kun punkt 20 i bilaget

Rådets forordning (EF) nr. 427/2003
(EUT L 65 af 8.3.2003, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 1985/2003
(EUT L 295 af 13.11.2003, s. 43)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 37/2014
(EUT L 18 af 21.1.2014, s. 1)

Kun punkt 9 i bilaget

BILAG IV

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 625/2009	Forordning (EF) nr. 427/2003	Nærværende forordning
Artikel 1		Artikel 1
Artikel 2		Artikel 2
Artikel 4		Artikel 22
Artikel 5		Artikel 3
Artikel 6		Artikel 4
Artikel 7		Artikel 5
Artikel 8		Artikel 6
Artikel 9, stk. 1		Artikel 7, stk. 1
Artikel 9, stk. 1a		Artikel 7, stk. 2
Artikel 9, stk. 2		Artikel 7, stk. 3
Artikel 10		Artikel 8
Artikel 11		Artikel 9
Artikel 12		Artikel 10
Artikel 13		Artikel 11
Artikel 14		Artikel 12
Artikel 15		Artikel 13
Artikel 16		Artikel 14
Artikel 17		Artikel 15
Artikel 18		Artikel 16
Artikel 19		Artikel 17
Artikel 19a		Artikel 18
Artikel 20		Artikel 19
	Artikel 1-14	—
	Artikel 14a	Artikel 20
	Artikel 14b	Artikel 21
	Artikel 15-24	—
Artikel 21		Artikel 23
Artikel 22		Artikel 24
Bilag I		Bilag I
Bilag II		Bilag II
Bilag III		Bilag III
Bilag IV		Bilag IV
	Bilag I	—
	Bilag II	—